

Säsongen 1991 - 1992

Text: Kjell Olofsson.

Foto & bearbetning: Lars Rasmusson

Vid årsmötet den 10 juni omvaldes hela styrelsen men breddades med följande tre grupper.

Marknadsgruppen: Olle Lindell, Lars Schönhult, Lars Åström, Lars Wibacke, Nisse Rasmusson, Kjell Olofsson, Stig Wahlgren, Lars Rasmusson, Håkan Andersson, Kent Pettersson, Kjell Hagenborn.

Ungdomsgruppen: Rolf Norlander, sammankallande, Eva Johansson, Inge Persson, Kent Olsson, Tomas Törnkvist, Håkan Johnsson, Tommy Rosenberg, Lennart Andersson, Nisse Rasmusson, Håkan Axenklev, Bekey Pettersson, Jan Olsson, Peter Holmström, Lars Olsson.

Pro Panthera : Lars Schönhult, Raivo Viask, Ann Gustrin, Bengt Hamnede, Kjell Hagenborn.

Sven Melander medverkade till en lansering av sponsorpoolen vid en träff i april-92 i Börshuset på den fina krogen "O´Yes" och anmälde sig samtidigt själv som medlem. Över 40 företagare anmälde sig samtidigt och betalade 15 000 vardera i årsavgift.

Medlemsantalet var 750 varav 496 mellan 4-25 år och av dessa var 109 kvinnor.

Omslutningen var på 3 468 799. Året gick med en förlust på 103 tusen kronor vilket innebar att det egna kapitalet i stort sett var borta.

På våren -92 började dessutom en ekonomisk oro sprida sig i Sverige. Kronan blev utsatt för spekulation och Riksbankchefen

Bengt Dennis försökte skydda densamma genom att höja räntan. Det började komma mörka moln på den tidigare så ljusa himlen. Publikintäkterna ökade till 148 265 men var ändå en besvikelse. Vi hade räknat med en större publik men Mifs SM-guld stal naturligtvis det mesta intresset.

Kursdeltagandet var som vanligt på topp och vi hade medverkan i sammanlagt 30 kurser.

Våra ungdomslag deltog i hela 22 Cuper.

Hockeylägret genomfördes med god uppslutning. Lars Olsson var som vanligt lägerchef.

Sportligt sett var året framgångsrikt med uppflyttning till division 1 efter både serie- och kvalsegrar.

A-juniörerna klarade sig kvar i div.1 och ungdomslagen nådde många framskjutna placeringar.

Våra D-pojkar blev Skånska Mästare.

(foton D-pojkar på sidan 7-8)

Den nye tränaren Sune Bergman fick assistens av Ingvar Ferm. Jöran Nielsen var lagledare, Alex och Göran Engström hade hand om material och slip. Ett medicinskt team bestående av Håkan Nilsson, Hanspeter Borgman och Bertil Ravald skötte sjukvård och massage.

Sune var vår förste heltidsanställda tränare och i hans arbetsuppgifter ingick även att följa upp juniorer- och ungdomssektionen vilket han också gjorde med stort intresse.

Från allra första början präglades hans träningar av noggrannhet och engagemang medan han inför matcherna mest predikade disciplin. Ingen match fick förloras på grund av egna misstag.

Sune hade listat några önskespelare som han scoutat och direkt från Trelleborgs havererade satsning hämtades backarna Lars Jeppsson och Rickard Åkesson samt forwarderna Per Ola Frithiof, Micael Pauna och Lars-Göran Österlund.

Mif bidrog med juniören Robert Lövgren och Carl-Erik "Cacke" Larsson samt Vallentuna med Joacim Allard. Mats Granström,

Linköping HC, Mikael Dufvenberg, Lund och Tomas Wikström, Tunadal var övriga nyförvärv.

Vår TV-puckmålsvakt Andreas Olsson återvände från Mif och av våra egna juniorer Fredrik Svensson samt målvakterna Thomas Persson och Casper Nilsson även de prova på a-lagsspel.

Det blev många tuffa förhandlingar med klubbarna innan dessa spelare blev klara för oss. Cacke fick vi endast hyra av Mif då han ansågs vara på gränsen till Elitspel och dessutom en av Percys favoriter. Mats Granström var mycket duktig men absolut inte värd det höga pris som Linköpings sportchef Jim Brithén satte på honom därför att han visade sig ha en hämmande knäskada vilket inte upptäcktes vid läkarundersökningen. Allard var länge tveksam och beträffande Lars Jeppsson råkade jag åter ut för en besvärlig förhandling, den här gången med Trelleborg, som ville ha bra betalt för övergången men samtidigt var skyldiga Lars för uteblivet arvode.

Peter Erdös, Ove Gustavsson, Ivan Medved, Fredrik Hallberg, Håkan Paulsson, Tord Nilsson, Conny Johansson, Magnus Johansson och Ola Hagenborn lämnade av olika anledningar truppen.

Den senare blev istället ungdomstränare i Pantern.

Den "svåraste" matchen mentalt var nog premiären borta mot Kallinge i Kockumshallen där nerverna var på helspänn och vi tidigt hamnade i ett besvärligt underläge. Trots att Pantern vann skotten med 8-6 i första perioden stod det 4-1 till KRIF på måltavlan. Sune gjorde ett målvaktsbyte efter 1-3 vilket medförde en uppryckning i försvaret och sedan släppte allt vilket skottstatistiken 11-3 och 11-4 i de två avslutande perioderna tydligt visar. Stämningen i hallen var före matchen inte på topp efter att ortens ledande företag under dagen hade varslat många anställda om uppsägning och den blev inte bättre efter vår vändning till en 5-4 seger.

Hade debuten varit seg lossnade allt i den andra matchen då vi hemma i Kirsebergs ishall krossade Nybro med 11-0. Pantern tog sedan ytterligare tre skalper innan första förlusten kom borta mot Karlskrona med 4-3.

En match som finns på min näthinna var mot Tingsryd borta. Sune hatade som tidigare nämnts misstag och jag tror knappt Panterns spelare gjorde ett enda under den matchen. I motståndarbåset fanns Torgny Bendelin med exakt samma filosofi. Resultat efter skottstatistiken 7-7, 4-6, 4-8 blev 2-0 till Pantern sedan Per-Olof Frithiof uppmärksamt brutit ett hemmauppspel efter 39.46 och kommit fri. Tingsryds enda misstag. Att sedan Mats Granström ökade till 2-0 i slutminuterna var en logisk följd av att hemmalaget chansade framåt. Jag hade aldrig förut sett Pantern följa en spelplan så disciplinerat. Normalt spelade Pantern en anfallsinriktad hockey som var sevärd men här visade man upp en helt annan sida.

Pantern blev till slut, efter en säker serieseger i division 2 med 13 poäng före Västervik och Tingsryd och två klara playoffsegrar mot Tranås, klara för kvalserien till ettan. I denna var Linköpings HC, Borås och Västervik våra motståndare. Här skaffade sig Pantern direkt slagläge genom att vinna borta mot Västervik. Första hemmamatchen var mot Borås med den ryske storstjärnan Nikolaj Drotzdetskij i spetsen. Nytt publikrekord noterades i Kirseberg när 689 följde matchen som vi inledde uselt med underläge 0-2 men som vändes till seger 7-3. Linköping besegrades sedan på bortais med 5-2. Returen hemma spelades samtidigt som Mif hade semifinal i Isstadion mot Brynäs så det blev inget nytt publikrekord men hyfsade 529 åskådare såg Pantern vinna med 4-2.

Linköpings båda mål gjordes f.ö. av den 18-årige Magnus Johansson som då var i början på sin långa och strålande karriär.

Pantern var klara för Division 1 utan nederlag på hemmais under 22 tävlingsmatcher. Man fick nypa sig i armen mer än en gång. Och faktum är – sedan dess har Pantern aldrig lämnat division 1 och torde därigenom vara en av landets mesta division 1-föreningar.

Seniorerna spelade 57 matcher (41-8-8) med målskillnad 316-174.

Joachim Nielsen och Thomas Wickström deltog i 55, Carl-Erik Larsson 54, Ulf Gärdek, Joakim Allard, Lars Göran Österlund Lars-Åke Nilsson och Per Ola Frithiof följde närmast.

Cacke Larsson i skyttetopp med 92 poäng (25+67) före Lars Åke Nilsson 60 (29+31) Jocke Nielsen 59 (34+25) och L.G. Österlund 58 (29+29). Nio spelare gjorde 19 mål eller fler.

AJ spelade 29 matcher (12-1-16) målskillnad 140-160. Laget tränades av Lars Gullstrand med Jan Olsson och Peter Holmström som övriga ledare.

Casper Nilsson, Mats Asserborn, Marcus Alvarsson och Marcus Svennson deltog i 28 medan Joackim Johansson, Urban Nielsen och Fredrik Svensson missade två.

Toppskytt Robert Lövgren 31 (15+16) före Urban Nielsen 26 (17+9) och Mats Asserborn 22 (12+10).

Martin Erlandsson som under säsongen avbröt en lovande hockeykarriär för att helt ägna sig åt golf hann spela 13 matcher och gjorde på dessa 6 mål och 3 pass i AJ och deltog dessutom i 11 matcher (3+10) i BJ. Tror inte att han ångrar sitt val.

BJ som tränades av Sven Olof Hultén spelade 18 matcher med 8 vinster och 10 förluster.

Mikael Olsson, Anders Anderberg och Paul Persson spelade samtliga medan Marcus Alvarsson, Mathias Olsson och Mikael Rosenberg nådde 17.

Urban Nielsen 24 (15+9) var skyttebäst före Mattias Olsson 17 (11+6)

AP tränade av Peter Stylin och Lars Olsson och biträdda av Håkan Axenklev och Kaj Åkerman spelade 37 matcher (14-2-21).

Den ende som spelade samtliga var Henrik Olsson medan Niklas Anderberg, Martin Igheden, Jonas Pettersson, Johan Åkerman och Lars Svensson deltog i 35.

Med 29 poäng delade Henrik Olsson (21+8) och Peter Norlander (18+11) segern i skytteligan.

BP som var en stor grupp tränades av Thomas Nilsson, Peter Thysell och Åke Smott med Nils Rasmusson och Krister Dyk som medhjälpare.

Lag B1 hade statistiken 41 matcher 20-3-18 och B2 spelade 21 matcher 10-1-10.

Martin Andersson flitigast använd med Mattias Holmqvist, Mattias Dyk, Henrik Gustavsson och, Mattias Rosberg närmast.

Skytteligan toppas klart av Pontus Johansson 37 (23+14) före Mattias Dyk 26 (18+8)

CP som också var en stor grupp tränades av Kent Nilsson och Rikard Nordahl med Anders

Wicander, Bengt Persson och Tommy Rosenberg som biträdande ledare.

C1 spelade 43 matcher (23-6-14) medan C2 spelade 33 med statistiken (9-5-19)

Magnus Berglund, Peter Jensen, Mattias Nilsson och Niklas Öberg deltog i samtliga medan Daniel Nilsson, Johan Åström och Mikael Öhman missade någon.

Niklas Öberg i skyttetopp med 52 (26+26) före Christian Midhed 42 (28+14) och Peter Jensen (19+20).

DP hade också två lag och tränades av Håkan Olsson, Paul Helledén och Jörgen Stenberg med Jan Hansson, Nils Arne Olsson, Kent Olsson och Thomas Törnkvist som övriga ledare.

Lag 1 spelade 41 matcher vann 34 spelade 5 oavgjorda och förlorade endast 2 med 227-63 i målskillnad medan Lag 2 på 21 matcher nådde raden (10-2-9)

Gruppen blev skånska mästare när man vann Skåne-Cupen.

Mesta spelare var Johan Roos, Patrik Pramberg, Martin Nilsson, Björn Persson och Linus Holmqvist, Andreas Pettersson, Martin Andersson och Linus Rasmusson.

Patrik Pramberg 93 (77+16) och Martin Andersson 84 (53+31) var outstanding i skytteligan.

EP hade som instruktörer Michael Hagenborn, Ola Hagenborn, Robert Larsen, Christer Hasselqvist och Robert Schultz, Gunilla Hasselqvist, Kent Skoog samt Inge Persson var deras medhjälpare. Gruppen spelade 45 matcher i vilka 38 spelare deltog varav 2 tjejer men då matcherna var inofficiella redovisades de inte.

Hockeyskolan leddes av Johan Almkvist och Stefan Wendt

Skridskoskolan leddes som vanligt av Britt-Marie Radizi som hade följande imponerande kader till hjälp. Åsa Jonsson, Krister Dyk, Nils Lamartine, Hans Nilsson, Håkan Axenklev, Ylva Nilsson, Stefan Nilsson, Sten Inge Åkesson, Mats Timglas, Rikard Nilsson, Lennart Törnblom och Ronny Lindström.

Skånes Ishockeyförbund betecknade säsongen som ett stort genombrott för skånsk hockey då Mif efter finalseger över Djurgården blev svenska mästare. Finalen avgjordes först i den femte avgörande matchen sedan tre tidigare matcher slutat i sudden death. Rögle följde upp med att även de gå upp i Elitserien efter att i en avgörande kvalmatchen ha besekrat Leksand med 4-3 i sudden. Lägg därtill Panterns avancemang till Div.1.

Inför/efter D-pojksmatch på Rosengård. Johan Löfberg tillsammans med föräldrar syskon m fl.

D-pojkar

Bakre raden fr v: Håkan Olsson, Jörgen Stenberg, Paul Heldén, Martin Nilsson, Jon Skoog, Andreas Pettersson, Martin Andersson, Andreas Magnusson, Carin Wibacke, Simon Andersson, Nisse Rasmusson, Nils-Arne Olsson och Thomas Törnqvist.

Mellersta raden fr v: Jonas Lybe, Martin Olsson, Björn Persson, Christofer Lindbäck, Magnus Hansson, Fredrik Wendt, André Stenberg, Mattias Nilsson 1, Mattias Nilsson 2, Patrik Pramberg, Daniel Schultz, Johan Löfberg och Johan Hjertsson.

Främre raden fr v: Kent Olsson, Linus Rasmusson, Andreas Törnqvist, Johan Roos, Nicklas Olsson, Linus Holmqvist, Marcus Wahlgren, Martin Persson och Jan Hansson.

Liggande: Johan Olsson och Robert Sjödin.